

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 5. září 2024 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Luboše Vlasáka a soudců JUDr. Lenky Konopové a JUDr. Hany Hrnčířové projednal odvolání obžalovaného [jméno] [příjmení], [datum narození] v Ternopilské oblasti, Ukrajina, v České republice bytem Jablonecká 36, Praha 9, toho času ve Vazební věznici Praha Pankrác a odvolání poškozené nezletilé [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem Březenská 2466/2, Praha 8, podaných proti rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 45 T 5/2024 ze dne 26. června 2024 a rozhodl

takto:

I.

Podle § 258 odst.1 písm. f), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek z podnětu odvolání poškozené nezletilé zrušuje toliko ve výroku o náhradě nemajetkové újmy a za podmínek § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje takto:

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen zaplatit poškozené nezletilé [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem Jablonecká 36, 190 00 Praha 9, na její účet č. [bankovní účet], vedený u České spořitelny a.s. na její jméno nemajetkovou újmu ve výši 100.000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně od 24.5.2024 do zaplacení.

V ostatních částech zůstává napadený rozsudek nedotčen.

II.

Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalovaného zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městského soudu v Praze, (dále jen nalézací soud), sp.zn. 45 T 5/2024 z dne 26.6.2024 byl obžalovaný [jméno] [příjmení], (dále jen obžalovaný) shledán vinným ze

spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 1, alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, jehož se dle výroku napadeného rozsudku měl dopustit tím, že:

v přesně nezjištěné době, v pozdních večerních hodinách dne 5. 10. 2023, v dosud blíže nezjištěném bytě v Praze 3, kam po předchozí slovní rozeprě přivezl svoji dceru, poškozenou nezletilou [jméno] [příjmení], [datum narození], s tím, že jí ukáže, v jakých špatných podmínkách někteří lidé žijí, aby pochopila, že se má doma velmi dobře, poté, co do tohoto bytu, od něhož měl klíče, vstoupili, sdělil poškozené, aby si lehla na gauč, který byl v jedné z místností, následně si svlékl kalhoty a trenky, poté svlékl kalhoty a kalhotky i nezletilé, která se mezitím posadila na kraj gauče, u kterého stál, [anonymizována čtyři slova] [role v řízení] [anonymizována čtyři slova] [role v řízení] [anonymizováno] [anonymizováno], [anonymizována čtyři slova] [anonymizováno] [anonymizováno], [anonymizováno] [anonymizováno] [anonymizováno] [role v řízení], [anonymizována čtyři slova] [role v řízení] [anonymizována tři slova], [anonymizována čtyři slova] [anonymizována čtyři slova] [role v řízení] [anonymizována tři slova], [anonymizována čtyři slova] [anonymizována čtyři slova] [anonymizováno], [anonymizována čtyři slova] [anonymizováno], [anonymizována tři slova] [role v řízení] [anonymizováno] [anonymizováno], [anonymizována tři slova], [anonymizována čtyři slova] [anonymizováno], [anonymizována čtyři slova] [anonymizována čtyři slova] [anonymizováno] [role v řízení] [anonymizována čtyři slova] [anonymizována tři slova], [anonymizováno] [anonymizováno] [anonymizováno] [role v řízení] [anonymizována čtyři slova] [anonymizována tři slova], [anonymizována čtyři slova] [anonymizováno] [anonymizováno], [anonymizována čtyři slova], [anonymizováno] [role v řízení] [anonymizována tři slova] [role v řízení] [anonymizována čtyři slova] [anonymizována čtyři slova] [anonymizována tři slova] [role v řízení] [anonymizována čtyři slova] [anonymizováno] [anonymizováno], [anonymizována čtyři slova] [anonymizováno] [anonymizováno], [anonymizována čtyři slova] [role v řízení], [anonymizována čtyři slova] [anonymizováno] využil fyzické a psychické bezbrannosti poškozené vyplývající jednak z jeho fyzické převahy, a jednak z převahy dospělé autority – rodiče, kdy nezletilá vzhledem ke svému věku a mentální úrovni nebyla dostatečně vyspělá tak, aby byla schopna jeho jednání domyslet a vyhodnotit, a plně projevit svou vůli, a tomuto jednání se účinně bránit, přičemž tohoto jednání se dopustil, ačkoli mu jako otci byl znám věk nezletilé, tedy že nezletilá dosud nedovršila věku patnácti let.

2. Pokud jde o trest nalézací soud uložil obžalovanému trest podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku, a to trest odnětí svobody v trvání 5 roků a 6 měsíců, kdy podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.

3. Dále nalézací soud rozhodl o připojeném nároku na úhradu nemajetkové újmy tak, že podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem Jablonecká 36, 190 00 Praha 9, k rukám zmocněnkyně [příjmení] [jméno] [příjmení], ČAK č. 09775, AK se sídlem Chotovická 1788/10, 18200 Praha, částku ve výši 100.000 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 14,75 % ročně od [datum] do zaplacení.

4. Nalézací soud rovněž vynesl v této trestní věci zprošťující výrok, kdy podle § 226 písm. a) tr. ř. byl obžalovaný zproštěn obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 26.4.2024 pod sp. zn. 1KZV 190/2023 pro skutek, že:

v přesně nezjištěné době, nejméně od září 2021 do února 2022, v bytě č. 110 v Praze 8, Březenská 2466/2, který užíval společně se svojí družkou [jméno] [příjmení], [datum narození], a dcerou, poškozenou nezletilou [jméno] [příjmení], [datum narození], (dále jen poškozená), opakovaně, nejméně v pěti případech, poté, co si svlékl kalhoty a trenky, přiměl v prostorách toalety, kam nezletilou násilím dostrkal a dotáhl za vlasy, [anonymizována tři slova] [role v řízení], [anonymizováno 10 slov] [role v řízení] [anonymizováno 13 slov] [role v řízení] [anonymizováno 16 slov] nezletilé, přičemž při shora uvedeném jednání využil fyzické a psychické bezbrannosti poškozené vyplývající jednak z jeho fyzické převahy, a jednak z převahy dospělé autority – rodiče, kdy nezletilá vzhledem ke svému věku a mentální úrovni nebyla dostatečně vyspělá tak, aby byla

schopna jeho jednání domyslet a vyhodnotit, a plně projevit svou vůli, a tomuto jednání se účinně bránit, přičemž tohoto jednání se dopustil, ačkoli mu jako otci byl znám věk nezletilé, tedy že nezletilá dosud nedovršila věku patnácti let, jímž měl spáchat zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1 alinea 1, alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Zprošťující výrok nebyl napaden odvoláním státního zástupce, nabyl tak právní moci a není předmětem přezkumu Vrchním soudem v Praze.

5. Proti tomuto rozsudku konkrétně do odsuzující části podal obžalovaný ihned po vyhlášení rozsudku odvolání, kdy následovalo blanketní odvolání obžalovaného, přičemž podáním obžalovaného ze dne 30.7.2024 obžalovaný prostřednictvím svého prvního obhájce JUDr. Ing. Mgr. [jméno] [příjmení] odvolání řádně odůvodnil. Odvolání obžalovaného směřuje do celého odsuzujícího výroku, tedy do výroku o vině, o uloženém trestu i náhradě nemajetkové újmy, kdy poukazuje na skutečnost, že odsuzující výrok stojí a padá na vyhodnocení věrohodnosti výpovědi poškozené kdy poukazuje na skutečnost, že nalézací soud, aby překonal zjevný rozpor mezi usvědčující částí výpovědi této nezletilé svědkyně a částí její výpovědi, která vedla ke zproštění obžalovaného z dalších útoků, kdy posléze dospívá k závěru, že reakce poškozené, na které poukazovala obhajoba jako na nezvyklé, jsou fakticky možné. Konkrétně poukazuje na odůvodnění napadeného rozsudku v bodech 37-48, kdy cituje některé pasáže z odůvodnění napadeného rozsudku. Domnívá se však, že tímto způsobem posouzení konkrétní situace na straně poškozené není možné, kdy nalézací soud se nezabýval možnou motivací, kdy poškozená část svých tvrzení odvolala. Navíc obhajoba obžalovaného vnímá zcela odlišně závěry od nalézacího soudu, pokud jde o hodnocení znaleckého posudku prof. PhDr. Weisse, MUDr. Daneše, MUDr. Koutka a doc. PhDr. Kocourkové, neboť tyto důkazy žádným způsobem neprokazují, že by k danému jednání došlo. Poukazuje na skutečnost, že obžalovaný netrpí žádnou poruchou, která by svědčila o jeho zájmu o mladší sexuální partnery, obžalovaný je heterosexuál, který inklinuje dospělým ženám. Navíc nedostatečná erekce při orálním sexu, která může být např. zapříčiněná cukrovkou, či jiným onemocněním, nepřipadá u obžalovaného v úvahu, neboť takováto příčina zjištěna nebyla. Poukazuje na skutečnost, že zatímco poškozená tvrdila, že penis obžalovaného je velký a tlustý, partnerka obžalovaného svědkyně [jméno] [příjmení] tvrdila, že naopak jeho penis je malý. Rovněž vytýká, že znalcům nebyly od počátku poskytnuty videozáznamy z restaurace McDonald's. Poukazuje na skutečnost, že u poškozené se neprojevila posttraumatická stresová porucha, což neodpovídá dle přesvědčení obžalovaného rozsahu a intenzitě předmětného tvrzeného útoku. Vzhledem k výsledkům poškozené ve škole dle názoru obhajoby nevyplývá, že by byla rovněž vystavena tvrzenému skutku, neboť neměla jakékoliv výkyvy ve svém školním prospěchu. Pokud jde o prohlídku těla poškozené uskutečněnou dne 6.10.2023 včetně fotodokumentace, toto neprokazuje žádnou výraznou podlitinu, na fotodokumentaci nejsou patrné žádné škrábance, které by svědčily o tvrzeném bití do obličeje a zad. Rovněž namítá nestandardní ohledání těla policejním orgánem, nikoliv lékařským personálem, přičemž i toto neodborné ohledání těla neodpovídá popisovanému útoku pošk. nezletilou. Poukazuje na skutečnost, že bylo prokázáno, že po údajném útoku byl obžalovaný s poškozenou na pozdní večeri v restauraci McDonald's a její chování rovněž neodpovídá tvrzenému útoku. Vytýká dále nalézacímu soudu, že pouze okrajově odkázal na svědeckou výpověď [jméno] [příjmení], která uvedla, že v den útoku dala poškozené plácanec do oblasti hlavy a ramen a postříkala jí vodou. Vzhledem k fyzické konstituci obžalovaného, který má vážit cca 150 kg přitom nevznikly na těle poškozené výraznější stopy, byť poškozená tvrdila, že při útoku byla bita svým otcem, který jí dával facky i rány pěstí do obličeje. Poukazuje na skutečnost, že poškozená vyfabulovala celou řadu dalších útoků, které svědčí o kreativité poškozené. Útoky v Itálii byly posléze vynechány, kdy tak policii jakož i státní zástupkyni muselo být zjevné, že si ve své výpovědi poškozená vymýšlí, neboť zpočátku hovořila o 7 tvrzených útocích, následně 6 útoků odvolala, nalézací soud pouze konstatuje, že důvody pro změnu výpovědi nebyla poškozená schopna blíže určit, pouze uvedla, že si to vymyslela, neboť jí otec bil, kdy obhajoba je přesvědčena,

že odsuzující výrok nepřesáhl úroveň snad možného. Poukazuje na nález Ústavního soudu č. IV.ÚS 1291/12, namítá, že nalézací soud odmítl nepodloženě provedení dalších důkazních návrhů spočívajících v prověrce časové osy události z inkriminovaného večera, odmítnutí rekonstrukce za pomoci figurantky, odmítnutí návrhu státní zástupkyně na výsledcích [jméno] [příjmení] z dětského krizového centra. Nepodařilo se ztotožnit byt, kdy vytýká nalézacímu soudu apatii včetně apatie policejního orgánu pod dozorem státní zástupkyně. Vytýká i animozitu nalézacího soudu vůči osobě obžalovaného, pozdní předložení audiozáznamů obhájci, porušení zásady in dubio pro reo, kdy odkazuje na nálezy Ústavního soudu III ÚS 2042/08 a I ÚS 520/16, kdy vina obžalovaného nebyla náležitě prokázána, a tudíž i uložený trest je nezákonný. Domáhá se proto zrušení napadeného rozsudku tím, aby odvolací soud sám obžalovaného zprostil obžaloby, či vrátil věc nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Obžalovaný prostřednictvím svého dalšího zvoleného obhájce JUDr. [jméno] [příjmení] doplnil své odvolání s tím, že si je vědom, že podstatou jeho odvolání je polemika se skutkovými zjištěními nalézacího soudu. V rámci svého dalšího odůvodnění odvolání vytýká rozsudku pochybnosti o správnosti skutkových zjištění a nedostatek důkazů, aby nade vší pochybnost byl učiněn závěr o jeho vině. Poukazuje na nedostatečný počet usvědčujících důkazů, navíc byl odsouzen k velmi citelnému trestu, a to za velmi závažnou trestnou činnost, aniž by bylo zřejmé, na jakých úvahách soud I. stupně výrok o vině postavil a jak dospěl k uvedeným závěrům. Namítá předpojatý přístup soudu k jeho osobě a k jeho případu, kdy jediným usvědčujícím důkazem v jeho věci je výpověď poškozené, přičemž žádný z dalších důkazů nelze považovat za přímý usvědčující důkaz, neboť svědci [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] nebyli údajnému incidentu přítomni a z důkazní situace zde stojí prakticky na rovině tvrzení proti tvrzení. Jediné, co obžalovaný považuje za nesporné je, že [datum] došlo mezi obžalovaným a poškozenou k určité neshodě, která následně eskalovala odvozem poškozené do bytu, aby poté se obžalovaný s poškozenou stavil v pobočce McDonald's a odjeli zpět domů. Tvrzení svědka [příjmení] že při předávání klíčů byl obžalovaný v obličejí rudý a nervózní jde pouze o spekulaci svědka. Rovněž z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] a z whatsappových zpráv z dotčeného dne mezi ní a obžalovaným nelze dovodit přímý usvědčující důkaz. Poukazuje na to, jak soud hodnotí osobnost svědkyně [příjmení] a její případnou závislost na obžalovaném. Samotnému průběhu, o tom, co se mělo udát, nicméně svědecká výpověď matky poškozené nic nesusvědčí, s výjimkou jejího tvrzení, že poškozená měla druhý den ráno nebo dokonce až dopoledne ve tváři škrábance jako od prstů a modřinu na krku. Dle přesvědčení obhajoby se minimálně jeví jako velmi nepravděpodobné, že by obžalovaný pojal úmysl znásilnit svoji dceru a realizovat to takovýmto způsobem, když existovaly nejméně dvě osoby, které věděly, kam jede a kde se nachází. Vytýká soudu I. stupně, že dospěl k závěru, že se obžalovaný měl dopustit daného trestného činu s rozmyslem, že mu kladl k tíži jako okolnost přitěžující při výroku o trestu (odst. 61 odůvodnění rozsudku), kdy tak obžalovaný měl od počátku vědět, co s poškozenou zamýšlí provést. Tohoto se měl dopustit za stále komunikace s matkou poškozené, kdy měl potkat dalšího člověka, který ho viděl. Nic jiného ani není možné dovodit z předložených listinných důkazů, ostatní důkazní prostředky, zejména listinné povahy, lze použít pouze podpůrně, ze znaleckého posudku na obžalovaného nevyplývá, že by měl sklony k sexuálnímu násilí nebo k navazování sexuálních vztahů s dětmi. Výsledky prohlídky těla poškozené a znalecký posudek vypracovaný na poškozenou nelze interpretovat v neprospěch obžalovaného, kdy tak jediným usvědčujícím důkazem zde zůstává výpověď samotné poškozené, a to přes zjevnou pochybnost o věrohodnosti této svědkyně, která se promítla do zprošťujícího výroku soudu v případě druhého skutku, z něhož byl obžalovaný viněn. Nelze však opomenout, že poškozená svou výpověď zásadním způsobem změnila, což snižuje konkrétní věrohodnost poškozené. Odsuzující rozsudek v tomto směru působí spíše jako soudní hodnocení výchovy poškozené ze strany obžalovaného. Opakované poukazy soudu I. stupně na výchovné metody obžalovaného svědčí o jeho určité předpojatosti. Pokud jde o vyjádření poškozené co pocítovala po ejakulaci obžalovaného ve svých ústech, popis penisu, poukazuje obhajoba na skutečnost, že mohla poškozená získat tyto informace jinými způsoby, např. sledováním pornowebů, čtením pornografických povídek, komunikací se

zkušenějšími kamarádkami atd. Opětovně poukázal obžalovaný na svůj zdravotní stav ohledně řešení jeho možné ejakulace bez erekce, není zřejmé, jak mohl soud I. stupně dojít k tomu, že obžalovaný skutečně může mít ejakulaci bez erekce, třebaže se jedná o relativní zásadní okolnosti při posouzení jeho viny. Mimo jiné rozebírá v rámci svého odvolání v tomto směru i části svědecké výpovědi svědkyně [příjmení], závěry znaleckého posudku, kdy soud I. stupně se dopustil další nepodložené spekulace ohledně vztahu obžalovaného ke svědkyni [příjmení], resp. opačně. Informace o chování člověka nelze získat pouze jeho pozorováním, což soud I. stupně učinil. Obžalovaný rovněž nesouhlasí s konstrukcí soudu, že z časového hlediska mohl skutek skutečně proběhnout tak, jak byl obžalovaný uznán vinným, kdy soud odmítl návrhy obhajoby na doplnění důkazů ohledně prověrky na místě a rekonstrukce v průběhu cesty, rovněž se nalézací soud obsáhle vypořádal s termínem tzv. dokonalé oběti, pokud jde o chování poškozené v provozovně McDonald's. Dle přesvědčení obžalovaného byla u něho u nalézacího soudu porušena základní zásada presumpce neviny, kdy vina obžalovaného musí být nade vší pochybnost prokázána, kdy poukazuje na ustálenou judikaturu Ústavního soudu, ze které cituje, a to konkrétně v části svého odvolání pod bodem III., a to na několika stranách. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem dospívá k závěru, že napadený rozsudek je natolik nezákonný a vadný, že nemůže v přezkumném řízení obstát. Soud I. stupně svým přístupem dal najevo obžalovanému, že nesouhlasí s jeho přístupem k výchově dcery a k jeho hodnotovým zaměřením, založil odsuzující rozsudek na jediném usvědčujícím důkazu, a to výpovědi poškozené, která nicméně připustila, že si ohledně části jednání v trestním řízení vymýšlela. Došlo k popření zásady in dubio pro reo a presumpce neviny, soud I. stupně ignoroval ostatní okolnosti údajného jednání obžalovaného a domáhá se proto, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaný byl buď zproštěn obžaloby, nebo byla věc vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

6. Proti tomuto rozsudku podala odvolání i poškozená zastoupená svou zmocněnkyní, kdy její odvolání směřuje do výroku o náhradě škody, kdy namítá pouze nikoli přiznanou nemajetkovou újmu ve výši 100.000 Kč včetně úroku, ale brojí proti platebnímu místu pro účely zaplacení náhrady nemajetkové újmy, kdy nalézací soud pominul, že dnem pravomocného skončení tohoto řízení zmocněnkyni poškozené zanikne výkon této funkce stejně jako výkon opatrovnictví, proto se domáhá, aby odvolací soud výrok o náhradě škody pozměnil tak, aby určil platební místo pro zaplacení nemajetkové újmy tak, že obžalovaný je povinen tuto nemajetkovou újmu uhradit na bankovní účet vedený u České spořitelny na jméno poškozené, kdy do odvolání přiložila zmocněnkyně i rámcovou smlouvu o finančních službách ze dne 11.7.2024.

7. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací (dále jen odvolací soud) v souladu s ust. § 254 odst. 1 tr.ř. přezkoumal napadený rozsudek, konkrétně odsuzující výrok z hlediska vytýkaných vad, jakož i řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je nedůvodné, zatímco odvolání pošk. nezletilé důvodným shledal. Odvolací soud dále konstatuje, že nalézací soud plně respektoval práva obžalovaného na spravedlivý proces. Obžalovaný byl zastupován po celou dobu trestního řízení svými obhájci, kdy se v jeho případě vystříдалo několik obhájců jak ustanovených ex offio, tak na základě plné moci. Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení měl opakovaně možnost se k věci řádně vyjádřit, obžalovaný byl v přípravném řízení slyšel v pozici obviněného dne 7.10.2023 kdy odmítl cokoli uvést, včetně údajů ke své osobě, podrobně vypovídal v pozici obviněného v přípravném řízení dne 8.3.2024, kdy svou trestnou činnost, která mu byla kladena za vinu, v plném rozsahu popřel. Opakovaně byl obžalovaný ještě v přípravném řízení slýchán v rámci vazebních zasedání, konkrétně ve dnech 8.10.2023, 6.12.2023 či 2.3.2024 a podrobně vypovídal i u hlavního líčení konaného dne 23.5.2024. Námitku nestandardní prohlídky těla poškozené nemohl odvolací soud akceptovat, neboť ust. § 114 odst. 1 tr.ř. umožňuje, aby prohlídku těla provedla i jiná osoba než lékař, kdy jí může provést jen osoba téhož pohlaví, což se stalo, neboť dle protokolu o prohlídce těla ze dne 6.10.2023 jí provedla u poškozené kpt. Mgr. [jméno] [příjmení] Odvolací soud dále konstatuje, že nalézací soud pak postupoval v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr.ř., tedy aby za součinnosti stran byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné

pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu, přičemž provedené důkazy byly hodnoceny v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr.ř. a absentuje zde jakýkoli projev svévole ze strany nalézacího soudu při hodnocení těchto důkazů. Ze znění ust. § 2 odst. 5 tr.ř. je zřejmé, že není povinností soudu vyhovět všem návrhům na doplnění dokazování, zejména pokud jde o důkazy nadbytečné. Obžalovaný v obou svých odvoláních vytýká nalézacímu soudu, že výrok o vině opřel o nepřesvědčivou výpověď poškozené, která sama uvedla, že ohledně další části obvinění obžalovaného nebyla její výpověď pravdivá, zůstává zde tvrzení obžalovaného proti tvrzení poškozené, když ostatní důkazy nic dle přesvědčení obžalovaného neprokazují. Obžalovaný v rámci svého odvolání tak opakuje svou obhajobu před nalézacím soudem, s kterou se nalézací soud v rámci odůvodnění napadeného rozsudku řádně vypořádal. Odvolací soud k tomu dodává, že u tohoto druhu trestné činnosti jde, pokud jde o důkazy, převážené o tvrzení oběti znásilnění proti tvrzení pachatele takového jednání, neboť u tohoto druhu trestné činnosti v drtivé většině absentují další svědci. Odvolací soud vzhledem k níže uvedenému však konstatuje, že výpověď poškozené ohledně jednání ze dne 5.10.2023 je verifikována dalšími provedenými důkazy před nalézacím soudem. Předně je nutno uvést, že stěžejním obsahem odůvodnění odvolání obžalovaného je v podstatě požadavek, aby odvolací soud důkazy provedené nalézacím soudem v tomto případě zejména posouzení věrohodnosti výpovědi poškozené hodnotil odlišně, než to učinil soud nalézací. V tomto směru může odkázat odvolací soud na znění ust. § 263 odst. 7 tr.ř., kdy odvolací soud je vázán hodnocením důkazů soudem I. stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl. Z odůvodnění napadeného rozsudku, které navíc plně odpovídá požadavkům ust. § 125 odst. 1 tr.ř. vyplývá, z jakých důkazů nalézací soud vycházel, o jaké důkazy opřel svůj odsuzující výrok a jak se vypořádal i se změnou výpovědi poškozené. V rámci odůvodnění svého rozsudku pod bodem 3-5 se podrobně zabývá výpověďmi samotného obžalovaného, pod bodem 6-8 se zabývá procesně použitelnými výpověďmi poškozené. Je nutno uvést, že poškozená byla řádně vyslechnuta v rámci přípravného řízení dne 9.10.2023, kdy její kompletní výpověď byla zaznamenána na videozáznam. Při této její výpovědi byl přítomen nejen v substituci tehdejší obhájce obžalovaného, dále pracovnice OSPOD, zmocněnkyně pošk. nezletilé a státní zástupkyně. Přítomná obhájkyne v rámci protokolu nenamítla, že by poškozená nebyla řádně poučena jako svědkyně odpovídajícím způsobem jejímu věku o významu svědecké výpovědi. Poškozená pak byla řádně vyslechnuta i přes svůj věk i během hlavního líčení, její výpovědi jak z přípravného řízení, tak z hlavního líčení byly řádně provedeny a jsou tak plně použitelnými důkazy pro rozhodování soudu. Poškozená v hlavním líčení vysvětlila, že se tohoto škodlivého jednání její vlastní otec vůči ní dopustil pouze v jediném případě, a to 5.10.2023, přičemž zároveň vysvětlila, proč svého otce původně obvinila i z dalšího obdobného protiprávního jednání, což pak odvolala, kdy uvedla, že to souviselo s přísnou, neadekvátní, tvrdou výchovou, kdy si poškozená stěžovala, že jí obžalovaný často bil. Odvolací soud k tomu uvádí, že pokud obžalovaný tvrdí, že motivací v části usvědčující výpovědi poškozené byla pomsta svému otci za jeho tvrdou výchovu, kterou z části on sám připouští, pak by naopak nebyl důvod pro to, aby poškozená odvolala část své výpovědi, kdy původně svého vlastního otce vinila z mnohem vícero útoků vůči své osobě, jak konec konců vyplývá ze samotné podané obžaloby, kdy na obžalovaného byla podána obžaloba pro dva zvláště závažné zločiny znásilnění. U dnes třináctileté poškozené lze logicky usuzovat, že ví vzhledem ke svému intelektu, že čím více prohřešku tím důraznější potrestání. Pokud by její motivací byla pomsta svému otci, těžko by odvolala obvinění svého otce ohledně většího počtu sexuálních útoků na její osobu. Nalézací soud se dále v rámci odůvodnění svého rozsudku pod body 9-13 řádně vypořádává se závěry znaleckých posudků, které byly vypracovány nejen na osobu poškozené, ale i na samotnou osobu obžalovaného. Pod bodem 14-17 konstatuje nalézací soud obsah výpovědi matky poškozené a tehdejší partnerky obžalovaného svědkyně [jméno] [příjmení], která svou výpověď, jak uvádí odvolací soud, navíc tvrzení poškozené verifikuje, neboť již následujícího dne 6.10.2023 po jednání popsáném ve výroku o vině se po určitém přesvědčování ze strany matky svědkyně [jméno] [příjmení] poškozená svěřuje své matce se zážitkem, který měla s obžalovaným dne 5.10.2023. Pokud obžalovaný ve svém

doplněním odvolání vytýká nalézacímu soudu závěry o submisivitě svědkyně vůči obžalovanému, tak je právem nalézacího soudu promítnou do svých závěrů nejen verbální projevy svědkyně, ale její celkové chování, včetně mimoverbální komunikace a hlasitosti, či možných emočních projevů ve výsledku před nalézacím soudem, tyto vjemy nalézacím soudem patří do realizace zásady ústnosti a bezprostřednosti v rámci hlavního líčení. O hodnověrnosti tvrzení poškozené svědčí i smyslové zjištění, kdy sperma obžalovaného popisuje jako nepříjemné a slané. Odvolací soud poukazuje na skutečnost, že poškozené v době útoku jednání obžalovaného bylo 12 let, neměla předtím žádného sexuálního partnera, což je zcela logické vzhledem k jejímu věku, a tuto smyslovou zkušenost, jak vnímala sperma ve svých ústech stěží mohla získat jindy a jinak. Konec konců na tento závěr odkázali i soudní znalci. Námitka obžalovaného v rámci doplnění odvolání, že snad tyto údaje, konkrétně jak chutná sperma atd. mohla poškozená získat např. sledováním pornofilmů atd. je v rovině pouhé spekulace a nemá oporu v žádném provedeném důkaze před nalézacím soudem. Nelze rovněž opominout skutečnost, že znalci, kteří vypracovali znalecký posudek na samotnou poškozenou, který se týká i sexuální vyspělosti, poukázali na okolnost nevyváženého vývoje poškozené odpovídající jejímu věku. Znalci u poškozené zaznamenali impresivní velmi výraznou reakci na zážitek, kdy poškozené slyšela projevy svých rodičů při sexu na dovolené. Reakce na tento zážitek dle znalkyně byla silná, přičemž dle znalkyně řada dětí takový zážitek prožije a povětšinou na to pozapomenou. Dle závěrů znalkyně mohla být tato výrazná reakce na uvedenou zkušenost právě důsledkem prožití nevhodného sexuálního zážitku, kdy navíc nepřijetí verze poškozené členy rodiny z otcovy strany poškozená prožívala značně negativně. Konec konců těmto znalcům bylo předloženo i video z provozovny McDonald's, přičemž znalci v reakci na videozáznam nezměnili svůj závěr tak, jak jej prezentovali v písemném vyhotovení znaleckého posudku a poté, co byli slyšeni u hlavního líčení. Tento závěr znalců spíše svědčí o tom, že poškozená mohla mít negativní zkušenosti s chováním obžalovaného, pokud jde o sexuální oblast i z předchozí doby, ale vzhledem ke zprošťujícímu výroku, který je pravomocný, jsou další úvahy odvolacího soudu na toto téma naprosto nadbytečné. Odvolací soud to konstatuje z toho důvodu, že ve shodě se soudem nalézacím nemá ani on pochybnosti vzhledem k ostatním důkazům o hodnověrnosti tvrzení poškozené ve vztahu k jednání kladenému obžalovanému za vinu, jehož se dopustil dle odsuzujícího výroku napadeného rozsudku dne 5.10.2023. Nalézací soud pak pod bodem 18 konstatuje výpověď svědka [příjmení] [příjmení], jehož výpověď byla u hlavního líčení přečtena, kdy jednak jeho výpověď zpochybňuje tvrzený zdroj příjmů ze strany obžalovaného, a navíc odůvodňuje závěr, proč se orgánům činným v trestním řízení nepodařilo ztotožnit uvedený byt, v jehož prostorách mělo dojít k žalovanému jednání. Nalézací soud se dále pečlivě zabývá i provedenými listinnými důkazy, jako jsou opakované zprávy Dětského krizového centra, komunikace mezi svědkyní [jméno] [příjmení] a obžalovaným prostřednictvím WhatsAppu, zejména ze dne 5.10.2023, kdy z této komunikace je zjevná obava matky poškozené o svoji nezletilou dceru, kdy svědkyně zaslala obžalovanému celkem 30 zpráv v nichž opakovaně vyjadřovala strach a obavy, mj. na tyto zprávy obžalovaný reagoval sám zprávou: „sama zasereš výchovu a pak mám brát útokem“. Nalézací soud se rovněž zabýval videozáznamem z provozovny McDonald's včetně konkrétních údajů, které prokazují mj. hranice jednání obžalovaného počínaje odjezdem z bytu, kdy pošk. nezletilá bydlela se svojí matkou a z části i s obžalovaným a návratem, resp. opuštěním provozovny McDonald's. Rovněž se nalézací soud zabýval zprávami ze základní školy, který svědčí mj. o tom, že poškozená měla výborný prospěch, přičemž nebyl zjištěn žádný relevantní důvod, proč ze strany rodičů došlo k ukončení prezenční školní výuky a přihlášení poškozené do základní školy s distanční výukou vzdálenou stovky kilometrů od bydliště poškozené. Těmito všemi důkazy se zabýval nalézací soud pod body 19-27 v rámci odůvodnění svého rozsudku. Velmi pečlivě se pak nalézací soud, a to pod body 28-58 zabýval okolnostmi, proč nevyhověl jednotlivým návrhům na doplnění dokazování, a to nejen ze strany obžalovaného, ale i rovněž ze strany státní zástupkyně. Odvolací soud v tomto směru opět odkazuje na znění ust. § 2 odst. 5 tr.ř., kdy povinností soudu, jakožto orgánu činným v trestním řízení, bylo postupovat tak, aby za součinnosti stran byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to

v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu, což nalézací soud učinil. Ze znění ust. § 2 odst. 5 tr.ř. je zcela zřejmé, a judikatura jak Nejvyššího soudu, tak Ústavního soudu tomu dává jednoznačně za pravdu, že není povinností nalézacího soudu vyhovět všem návrhům na provedení důkazů, které vznášejí v rámci nalézacího řízení přítomné strany, tj. jak strana obhajoby, tak strana obžaloby, či poškozený, přičemž nalézací soud velice pečlivě odůvodnil, proč těmto návrhům na doplnění dokazování nevyhověl, nemůže tak jít o opominuté důkazy, přičemž odvolací soud se s těmito závěry nalézacího soudu ztotožnil do takové míry, že je není třeba opakovat a lze odkázat na odůvodnění těchto zamítnutých návrhů na doplnění dokazování uvedených pod body 28-58. Odvolací soud k tomuto uvádí jednu podstatnou skutečnost. Ani obhajoba nezpochybňuje okolnost, že obžalovaný naprosto nelogicky v pozdních nočních hodinách dne 5.10.2023 odváží svoji 12letou dceru do neznámého prostředí, do bytu, který je zřejmě před rekonstrukcí, prostředí pro pošk. nezletilou zcela neznámé, kdy sám obžalovaný v rámci své výpovědi učiněné dne 8.3.2024 uvedl, že v tomto bytě byla nefunkční elektrina, která byla funkční pouze v koupelně, přičemž se nacházel s pošk. nezletilou v jiném pokoji, kde byla zima a tma, přičemž on si svítil telefonem, to vyplývá z jeho výpovědi. Chování obžalovaného, který tvrdí, že svou nezl. dceru sem odvezl proto, aby jí ukázal údajně, jak lze také jinak bydlet a provést s ní výchovný pohovor, je nesmyslné, neboť vzhledem ke tmě v bytě jí nebylo ani co ukázat, navíc nebyl důvod, aby poškozená sebou měla věci na přespání. Zatímco obžalovaný tvrdí, že k ničemu jinému nedošlo, poškozená popisuje jednání, jež je popsáno v odsuzující části napadeného rozsudku. Proto není ani třeba provádět jakoukoli rekonstrukci, protože by tato rekonstrukce těžko řešila rozpor mezi výpovědi poškozené a výpovědi obžalovaného, pokud jde o dobu setrvání v bytě a toho co se v bytě událo. Navíc jednání obžalovaného bylo naprosto nelogické, pokud si chtěl se svojí dcerou pohovořit a provést jí tzv. výchovný pohovor ohledně jejího chování mohl to učinit doma. Naopak odvezení poškozené v jejím věku do bytu, který neznala, bez fungující elektriny, zřejmě vybydleného, ve stavu před rekonstrukcí, kdy vzhledem k věcem, které si musela vzít na přespání, nemohla vědět, jak dlouho v tomto prostředí s obžalovaným bude muset setrvat, podstatně snížila u poškozené možnost obrany před jednáním obžalovaného. Z důkazů provedených před nalézacím soudem je zřejmé, že poškozená vzhledem ke svým zkušenostem s chováním svého otce měla z jeho chování obavy. Pokud jde o změnu výpovědi poškozené, která odvolala část obvinění obžalovaného z dalších sexuálních útoků, mohla být motivace poškozené k odvolání části obvinění nejen skutečnost, že k tomu nedošlo, ale pokud k těmto útokům došlo mohla být motivací změna výpovědi obava poškozené ohledně další budoucí situace v rodině, zejména vzhledem ke své matce, kdy se mohla poškozená domnívat, že změnou výpovědi nedopadne trestní stíhání jejího otce tak špatně a tím své matce uleví, to uvedla i znalkyně PhDr. Jana Kocourková v rámci znaleckého posudku na poškozenou. Poškozená pak těžko mohla odvolat i tu část své výpovědi, vztahující se k jednání ze dne 5.10.2023, kdy se ohledně tohoto jednání svěčila své matce již 6.10.2023, tedy velmi krátce po činu. Odvolací soud konstatuje, že z výsledku dokazování je zřejmé, že obžalovaný poškozenou nepřiměřeně trestal, po narození bratra, syna obžalovaného byla poškozená neadekvátně svému věku postavena v rodině do pozice domácí hospodyně, kdy v podstatě musela převzít podstatnou část z povinností dospělých osob při chodu rodiny. Odvolací soud má rovněž za prokázané, že obžalovaný má vůči svým dětem naprosto odlišný vztah. Je to zřejmé i z komunikace mezi obžalovaným a svědkyní [jméno] [příjmení] během výkonu vazby, kdy se opakovaně téměř v každém rozhovoru ptá na svého syna, domáhá se, aby svědkyně [jméno] [příjmení] syna ukázala jeho matce, zatímco o poškozené se nezmíní a nezajímá se o její chování. Konec konců sám obžalovaný uvedl v rámci své výpovědi, že ho nezajímal ani prospěch poškozené ve škole, nevěděl ani jaké rovnátka jeho dcera nosí. Z výpovědi obžalovaného je naprosto zřejmý zcela odlišný postoj ke své dceři na rozdíl od svého vytouženého syna. Pokud ke stejnému závěru dospěl soud nalézací na základě provedeného dokazování a s tímto závěrem se ztotožnil i soud odvolací není to symptomem předpojatosti soudu vůči osobě obžalovaného, jak to konstatuje obžalovaný v rámci doplnění odvolání, nýbrž je to zhodnocení provedených důkazů nalézacím soudem a obnažuje vztah obžalovaného ke své dceři. V odkazu na závěr znaleckého zkoumání

obžalovaného samotného, ani na odvolací soud nepochybuje o tom, že motivace jednání obžalovaného ohledně sexuálního deliktu, který mu byl kladen za vinu, neměla původ ve zdravotním stavu obžalovaného. Mohla být součástí potrestání poškozené dle přesvědčení obžalovaného za to, že doma neposlouchá dle jeho představ, kdy tímto jednáním obžalovaný mohl chtít poškozenou nejen potrestat, ale i ponížit a dosáhnout větší poslušnosti poškozené, když i předchozí tvrdé zacházení s poškozenou nevedlo k tíženému cíli dle představ obžalovaného ohledně chování jeho dcery. Odvolací soud rovněž odmítá argumentaci obhajoby, jak vnímala velikost penisu poškozená, která žádné zkušenosti s velikostí penisu vzhledem ke svému věku ani mít nemohla a jak posuzoval velikost penisu obžalovaného životní tehdejší partnerka obžalovaného svědkyně [jméno] [příjmení], která na rozdíl od své dcery bezpochyby zkušenosti se sexuálním životem má. Opětovně poukazuje odvolací soud na skutečnost, že ve větší části vybydleného bytu, kde k tomuto jednání mělo dojít, byla tma, nefunkční světlo a velikost penisu obžalovaného pak logicky mohla vnímat jeho nezletilá dcera zcela odlišně na rozdíl od životní partnerky obžalovaného. Zcela marginální je otázka, zda u obžalovaného došlo k ejakulaci za úplné erekce penisu obžalovaného, či nikoli plné erekce. Výpověď poškozené je verifikována smyslovým vnímáním chuti ejakulátu obžalovaného v ústech poškozené, dále závěry znaleckého posudku vypracovaného na její osobu, závěry prohlídky těla poškozené ze dne 6.10.2023, ale i výpovědi její matky svědkyně [jméno] [příjmení], které se poškozená na její nátlak svěřila v podstatě bezprostředně po jednání obžalovaného, také zvolení místa a času obžalovaným, kde k tomuto závažnému sexuálnímu deliktu došlo, kde zároveň byla vydána poškozená zcela na milost obžalovanému, který zneužil svého postavení, místo aby jí jako otec před obdobným jednáním bránil. Odvolací soud v rámci veřejného zasedání vyhověl návrhu zejména druhého obhájce obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] mj. i z tohoto důvodu, že šlo o nového obhájce, který nebyl přítomen hlavnímu líčení před nalézacím soudem, po převzetí obhajoby krátce před termínem veřejného zasedání nenahlédl do spisu a neznal i obsah uvedeného videozáznamu, z tohoto důvodu byl tento videozáznam ze všech tří kamer z provozovny McDonald's přehrán v rámci veřejného zasedání, a to sekvence, kde jsou na kamerách zaznamenány osoby obžalovaného a jeho dcery. Jinak odvolací soud konstatuje, že tento videozáznam byl řádně proveden jako důkaz již před nalézacím soudem, kdy byl přehrán dne 26.6.2024 v rámci hlavního líčení, jak konec konců vyplývá i z protokolu o hlavním líčení na čl. 784, kdy po přehrání těchto videozáznamů z kamery č. 31, 32 a 28 zabírající vnitřek restaurace McDonald's v Praze 9 se k těmto záznamům podrobně vyjádřil nejen obžalovaný v souladu s ust. § 214 tr.ř., ale nad rámec příslušných ustanovení trestního řádu se k tomuto důkazu po jeho provedení vyjádřil podrobně i tehdy přítomný obhájce Ing. JUDr. Mgr. [jméno] [příjmení]. Odvolací soud konstatuje, že se obžalovanému v rámci obhajoby při provádění tohoto důkazu dostalo více práv, než mu náleželo. Přesto byl tento důkaz zopakován i v rámci veřejného zasedání, byl přehrán opětovně, bylo umožněno obžalovanému, aby se k těmto videozáznamům ze tří kamer opět vyjádřil, kdy uvedl, že se svou dcerou normálně hovořil, ona byla veselá, tančila, vybírala si jídlo a dokonce uvedl, že k ní sklonil hlavu a dal jí pusku na vlasy. Odvolací soud konstatuje, že v určité sekvenci poškozená, když sedí na lavici a čeká na výdej jídla v restauraci, se pohupuje do rytmu zřejmě zde produkované hudby, je pravdou, že s obžalovaným komunikuje, zejména, když si vybírá jídlo a je pravdou, že v jednom momentu obžalovaný k ní sklání hlavu a poškozená mu něco říká. Jiné bližší kontakty nebyly na videozáznamu shledány. Odvolací soud jinak konstatuje, že znalci, kteří vypracovali znalecký posudek na poškozenou uvedli, že ani tyto záběry, které znalkyně shlédla z provozovny McDonald's nemohou nic měnit na závěru znalců, kteří setrvali mj. na svém závěru, že neexistuje jednotná reakce poškozených na prožitou událost, kdy každá z obětí sexuálního činu může reagovat odlišně. Odvolací soud k tomu uvádí však následující skutečnosti. Z výsledku obžalovaného i poškozené je zřejmé, že obžalovaný odvezl poškozenou, jak sám obžalovaný uvedl, že měla s sebou náhradní oblečení a věci na přespaní, jak uvedla i samotná poškozená, když jeli do uvedeného bytu, aniž by tušila, kam jedou, nejen že jí obžalovaný neřekl, co se bude dít, neřekl jí, jak dlouho se v bytě zdrží, zda jí byt jenom ukáže a hned pojedou domů, nýbrž obžalovaný doma sbalil

poškozené polštář a přikrývku a ona si musela vzít pyžamo na spaní. Poškozená uvedla, že celou cestu plakala a je tak zřejmé, že poškozená naopak mohla skutečnost, že opustili byt krátce po tomto sexuálním deliktu a nemusela v bytě zůstat a spát ve vybydleném studeném bytě, kdy jí obžalovaný posléze odvezl na jídlo k McDonald's, vnímat tuto situaci naopak jako ulehčení, tedy že nemusela v tomto bytě zůstat, že se vrací domů, že se předtím zastavili v restauraci, kde jak plyne u ze záznamu jsou kolem ní další lidé. Samotný videozáznam nemůže nic změnit na skutkových zjištění nalézacího soudu a odvolací soud tyto videozáznamy ze tří kamer posoudil jako tzv. důkaz neutrální, nejde tedy o důkaz pozitivní, který by jednoznačně prokazoval, že k žalovanému skutku dostal a nejde rovněž o důkaz negativní, který by navíc tuto skutečnost vylučoval. Odvolací soud v tomto kontextu si nemůže odpustit jednu podstatnou poznámku vyplývající ze znaleckého posudku, který byl na poškozenou vypracován dvěma znalci. Znalce doc. PhDr. [jméno] [příjmení] mj. uvedla, že pokud jde o sexuální vyspělost při nevyváženém vývoji poškozené v zásadě odpovídala této věku poškozené, avšak znalci u poškozené zaznamenali impresivní velmi výraznou reakci na zážitek, kdy poškozená slyšela projevy svých rodičů při sexu na dovolené a reakce na tento zážitek dle znalce byla natolik silná, že dle znalkyně ať řada dětí takový zážitek prožije, většinou na to pozapomenou, avšak v případě poškozené dle znalkyně mohla být tato výrazná reakce na udávanou zkušenost důsledkem prožití nevhodného sexuálního zážitku. Odvolací soud si je vědom, že poškozená odvolala podstatnou část své výpovědi ohledně dalších nejméně 5-6 případů sexuálního násilného jednání, které se vůči ní měl obžalovaný jako otec dopustit, což vyústilo ve zprošťující výrok rozsudku, jak je uveden pod bodem II., tento výrok je pravomocný a odvolací soud se tím blíže nezabýval. Avšak na druhé straně je zřejmé, že k zážitku poškozené, kdy slyšela o dovolené projevy svých rodičů při sexuálním styku, tak k této dovolené bezpochyby muselo dojít přede dnem 5.10.2023, když dne 6.10.2023 se poškozená se svým sexuálním napadením ze strany otce svěřuje své matce a dne 7.10.2023 je obžalovaný zadržen a posléze vzat do vazby. Z těchto skutečností je zřejmé, že k tomuto zážitku poškozené na dovolené, kdy měla slyšet projevy svých rodičů při sexu, muselo dojít mnohem dříve a pokud je pravdou podezření znalkyně, že reakce poškozené na tento zážitek se svými rodiči mohla mít původ v důsledku prožitého nevhodného sexuálního zážitku, pak je otázkou, zda změna výpovědi poškozené ve vztahu k dalším sexuálním atakům ze strany svého otce – obžalovaného byla způsobena buď tou skutečností, že k tomu nikdy nedošlo, což by zeslabovalo závěry znalkyně, která vypracovávala na poškozenou znalecký posudek se svým kolegou, nebo naopak k těmto předchozím sexuálním atakům v roce 2021 a v roce 2022 skutečně došlo, přičemž poškozená odvolala své svědectví ve vztahu k těmto sexuálním útokům z toho důvodu, že měla obavu z rodinné situace která nastala, v omezení svobody u svého otce a jeho vzetí do vazby, kdy zejména se obávala o svojí matku, tak konec konců jak o tom hovoří i znalkyně. V tomto případě by pak chování poškozené v restauraci McDonald's bylo lépe vysvětlitelné a přirozenější, pokud poškozená z minulosti měla vícero takovýchto sexuálních škodlivých zážitků se svým otcem. Odvolací soud uvádí, že jde o skutečnosti, které nebyly nade vše pochybnost potvrzené a prokázané, teoreticky je však možné v kontextu shora uvedeného vysvětlit chování poškozené v provozovně McDonald's. Co však má za odvolací soud za prokázané je skutečnost, že poškozená, která se domnívala, že v bytě bude muset přespát, o čemž svědčí, že jí obžalovaný vzal s sebou polštář, přikrývku a poškozená si s sebou vzala pyžamo, přičemž cestou plakala, nevěděla, kam jí veze, tak skutečně posléze, když jí odvezl z bytu do restaurace to mohla vnímat poškozená jako naprosté ulehčení, skončení otravného zážitku a chovala se v restauraci mezi ostatními lidmi, byť v přítomnosti obžalovaného normálně. Odvolací soud tyto skutečnosti uvádí z tohoto důvodu, že chování poškozené v restauraci tak může mít několik příčin, jak je shora naznačeno. Nic ovšem na tom nemění ta skutečnost, že tento důkaz nemůže vyvinut obžalovaného z jednání, z něhož ho uznal vinným nalézací soud, neboť výpověď poškozené je verifikována výpovědí matky, výsledkem protokolu o ohledání jejího těla bezprostředně po tomto jednání následující den a autentickým, smyslovým prožitkem poškozené, pokud jde o chuť sperma obžalovaného ve své ústní dutině. Opětovně připomíná odvolací soud, že jinak poškozená ve svém otci ctí autoritu, které se bála

zejména z toho důvodu, že jí obžalovaný nepřiměřeně trestal, což mj. souvisí s přístupem obžalovaného k ženám obecně, jak to vyplývá ze zaznamenaného hovoru mezi ním a svědkyní [jméno] [příjmení] ze dne 12.1.2024, kdy obžalovaný vysvětloval své životní družce, že ženy jsou od přírody podobné démonickým entitám, které se živí energií utrpení, kdy entita přiletí, zabydlí se a živí se utrpením a vytváří umělé problémy. I tento výrok samotného obžalovaného konec konců jednoznačně vykresluje jeho postoj a chování k ženskému pohlaví, kdy i v ostatní komunikaci projevuje péči a lásku vůči svému synovi, zatímco tyto projevy včetně zájmu o svojí nezletilou dceru v rámci provedeného dokazování absentují.

8. Odvolací soud tak o vině obžalovaného nemá žádné pochyby a plně odkazuje v souladu s rozsudkem Velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ve věci García Guiz proti Španělsku č. 30544/96 ze dne 21.1.1999 na výstižné odůvodnění napadeného rozsudku, s kterým se musel odvolací soud plně ztotožnit. Proto odvolání obžalovaného do výroku o vině obstát nemohlo, kdy se odvolací soud ztotožnil i s přílehavou právní kvalifikací jednání obžalovaného ze strany nalézacího soudu. Donucení k orálnímu sexuálnímu styku ze strany obžalovaného vůči pošk. nezletilé dceři lze bezpochyby označit za pohlavní styk, kdy obžalovaný k takovému činu zneužil bezbrannost pošk. nezletilé, kdy tato bezbrannost byla zdůrazněna nejen obavou z chování obžalovaného, kdy jednání obžalovaného bylo doprovázeno i výhrůzkami co se stane, když poškozená nevyhoví jeho požadavku na felaci, kdy bylo prokázáno, že obžalovaný svou pošk. nezletilou dceru nepřiměřeně trestal, ale i zvoleným místem pro spáchání tohoto skutku. Zvolený způsob pohlavního styku, kdy šlo o orální sex, je bezpochyby srovnatelný se souloží, obžalovaný spáchal takovýto čin vůči své nezletilé dceři, kdy zneužil její bezbrannosti, přičemž spáchal toto jednání s plným vědomím, že jde o osobu mladší 15 let. Odvolací soud se tak ztotožnil s právní kvalifikací, kdy nalézací soud se zabýval v rámci odůvodnění svého rozsudku právní kvalifikací pod body 59 a 60.

9. Odvolací soud se ztotožnil se i s uloženým trestem, kdy nalézací soud správně ukládal obžalovanému trest podle nejprísnějšiho odstavce 3 ust. § 185 tr. zákoníku, kdy byl obžalovaný ohrožen uložením nepodmíněného trestu od 5 do 12 let, přičemž nalézací soud uložil obžalovanému trest v trvání 5 roků a 6 měsíců, tj. nejen hluboko v dolní polovině zákonné trestní sazby, ale blížíci se i její spodní hranici, jde tak spíše o trest velmi mírný. Odvolací soud rovněž konstatuje na straně obžalovaného nulové polehčující okolnosti. Obžalovaný byl v minulosti dle svého tvrzení ve výkonu trestu na Ukrajině, není tedy osobou bezúhonnou, závěry znaleckého zkoumání, pokud mu tento skutek bude prokázán, svědčí o ztížené možnosti jeho resocializace, jiný, než nepodmíněný trest odnětí svobody u něho nepřicházel v úvahu, přičemž i tak byl vyměřen při spodní hranici zákonné trestní sazby. Správně byl posléze obžalovaný zařazen pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou. Výrok o trestu odůvodnil nalézací soud pod bodem 61, přičemž se s argumentací nalézacího soudu musel odvolací soud rovněž ztotožnit.

10. Pokud jde o výrok o náhradě nemajetkové újmy, odvolací soud se ztotožnil s výší přiznané nemajetkové újmy, zejména z toho důvodu, že se otázkou výše nemajetkové újmy a důvodem jejího přiznání nalézací soud pečlivě zabývá pod body 62-67 odůvodnění svého rozsudku. Nemajetkovou újmu je nutno pečlivě zkoumat co do přiznané výše a její důvodnosti i vzhledem k okolnostem spáchání tohoto jednání, kdy se tohoto vysoce společensky škodlivého jednání, které vůči poškozené i v budoucnu může mít negativních následků, dopustila osoba, která naopak vzhledem ke svému postavení otce měla povinnost poškozenou chránit a poskytnout jí v rámci své výchovy bezpečí, lásku a péči, což obžalovaný zjevně neučinil. Pokud jde o výši přiznané nemajetkové újmy, poukazuje odvolací soud na skutečnost, že obžalovaný, jak vyplývá z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení], ale i z výpovědi svědka [příjmení] [příjmení], pokud jde o tvrzení původu svého příjmu, nehovořil pravdu a peněžní prostředky, které získává, s vysokou mírou pravděpodobnosti pocházejí z páchání nekalého jednání. Přesto odvolací soud konstatuje, že poté, co byl obžalovaný zadržen před svým vzetím do vazby, byly u něho nalezeny značné peněžní prostředky na hotovost, konkrétně 2 725 eur, 200 USD a 22 000 Kč. Přiznání nemajetkové újmy ve výši 100 000 Kč tak

evidentně nepřesahuje finanční možnosti obžalovaného tuto nemajetkovou újmu uhradit. Sám obžalovaný uvedl, že nemá sice žádné účty, ale má po svých kamarádech na Ukrajině či ve Španělsku uloženou celkem částku cca 30 000 eur. Výše přiznané nemajetkové újmy tudíž není vůči osobě obžalovaného žádným způsobem likvidační a odvolací soud se s ní tudíž ztotožnil. Ani v tomto směru nemohlo odvolání obžalovaného uspět. Odvolací soud pak vyhověl odvolání pošk. nezletilé, která prostřednictvím své zmocněnkyně v rámci podaného odvolání předložila soudu rámcovou smlouvu o finančních službách uzavřenou mezi pošk. [jméno] [příjmení] a Českou spořitelnou, kdy ke dni 11.7.2024 byl ve prospěch poškozené založen účet, a proto odvolací soud změnil výrok o náhradě škody, konkrétně v platebním místě, kdy uložil obžalovanému uhradit přiznanou nemajetkovou újmu nikoliv k rukám zmocněnkyně poškozené [příjmení] [jméno] [příjmení], ale právě na předmětný korunový účet, který byl ve prospěch poškozené zřízen u České spořitelny. Odvolací soud tak v tomto případě vyhověl odvolání poškozené ve změně platebního místa, kdy naopak odvolání obžalovaného do odsuzující části napadeného rozsudku shledal jak do výroku o vině, do výroku o trestu, tak do výroku o náhradě nemajetkové újmy jako zcela nedůvodné, a proto jeho odvolání bylo zamítnuto.

11. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem proto odvolací soud rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Je proti němu možné podat dovolání, Nejvyšší státní zástupce může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v I. stupni do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky. Nutný obsah dovolání je vymezen v ust. § 265f tr. řádu.

Praha 5. září 2024

JUDr. Luboš Vlasák
předseda senátu